

ПРОДУЖЕНО КРИВИЧНО ДЕЛО И ПРЕСУЂЕНА СТВАР

Продужено кривично дело за које је учинилац осуђен правоснажном пресудом, не представља пресуђену ствар и у погледу инкриминисаних радњи које се касније открију а могле су да уђу у састав тог осуђујућег продуженог кривичног дела.

Из образложења:

У жалби окривљеног неосновано се истиче да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, уз образложење да је окривљени пресудом "Основног суда у Београду" К.бр.20011/10 од 21.02.2012. године осуђен за кривична дела из члана 204 КЗ учињена у периоду од 13.11.2006. године до 06.08.2008. године, да су у том периоду предузете и противправне радње на које се односи првостепена пресуда, да је суд био у обавези да на све кривичноправне радње из тог периода примени институт продуженог кривичног дела, укључујући и инкриминисане радње обухваћене побијаном пресудом, јер представљају једну природну целину и идеално обележје продуженог дела из члана 61. КЗ, па како није за сва дела суђено у јединственом поступку, повређен је закон на његову штету.

Међутим, када се имају у виду напред цитиране одредбе члана 61. став 6. КЗ, јасно је да осуда за једно продужено кривично дело не може представљати "пресуђену ствар" у погледу инкриминисаних радњи које се касније открију а могле су да уђу у његов састав. Самим тим, нису основани жалбени наводи окривљеног да је првостепени суд у првостепеној пресуди учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. КЗ и да је последица тога била повреда закона на његову штету, пошто су одредбе члана 61. КЗ које се односе на продужено кривично дело правилно примењене.

*(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1609/2014 од 22. јануара 2015. године и пресуда Првог основног суда у Београду К бр. 1297/11 од 13. јуна 2014. године)
аутор сентенце: Небојша Павловић,
судијски помоћник Апелационог суда у Београду*